

esse - być

stāre - stać

cogitāre - myśleć

monstrāre - pokazywać

dāre - dawać

cantāre - śpiewać

visitāre - odwiedzać

narrāre - opowiadać

vidēre - widzieć

sedēre - siedzieć

habēre - mieć

movēre - ruszać

ridēre - śmiać się

timēre - bać się

tacēre - milczeć

vadēre - iść

currĕre - biegać

dicĕre - mówić

scribĕre - pisać

legĕre - czytać

bibĕre - pić

ludĕre - bawić się

edĕre - jeść

audĭre - słyszeć

dormĭre - spać

salĭre - skakać

scĭre - wiedzieć

venĭre - przybywać

finĭre - kończyć

sentĭre - odczuwać

Odyseusz wrócił z wojny trojańskiej na rodzinną wyspę Itakę po 20 latach.

Odys nie wracał spod Troi w towarzystwie innych wodzów greckich, ponieważ wszyscy zginęli.

Towarzysze Odysa, którzy na wyspie Lotofagów zjedli owoce lotosu, zmienili się w świnie.

Gościnni Lotofagowie częstowali przyjezdnych owocami lotosu, które sprawiały, że goście nie chcieli opuszczać wyspy.

Bóg wiatrów Eol zamknął wszystkie niepomyślne wiatry do worka ze skóry wołowej.

Bóg wiatrów Eol nie użyczył Odysowi pomyślnego wiatru po raz drugi, ponieważ nie zwykł pomagać tej samej osobie dwa razy.

Po śmierci Achillesa pod Troją jego zbroja przypadła Odysowi.

Odyseusz nie chciał wyruszyć na wojnę trojańską, ponieważ w tym samym czasie miał się wybrać z Argonautami po złote runo.

Mieszkający w Tracji Kikonowie z radością przyjęli u siebie Odysa i jego towarzyszy.

Ocalony spośród Kikonów kapłan Apollona Maron z wdzięczności ofiarował Odysowi przepyszne wino.

Odyseusz wydostał się z jaskini cyklopa Polifema chowając się pod brzuch kozy.

Oszukany przez Odysa Polifem prosił o dokonanie zemsty na Odysie swojego ojca, którym był Posejdon.

Mieszkający w Kampanii na terenie Italii Lajstrygonowie zaatakowali Odysa i jego towarzyszy kamieniami.

Lajstrygonowie byli olbrzymimi centaurami.

Przed działaniem czarów czarodziejki Kirke uchroniła Odysa rada Ateny.

Czarodziejka Kirke zamieniała swoich gości w zwierzęta za pomocą różdżki.

Wywołany spod ziemi wieszczek
Tejrezjasz wróżył Odysowi, że ten
wróci na ojczystą wyspę sam
i na obcym okręcie.

Wśród wywołanych zmarłych herosów
Odys dostrzegł Ajasa i rozmawiał z nim.

Piękny śpiew syren skłonił Odysa
do przybicia na ich wyspę
i pozostania tam przez pół roku.

Odys nakazał swoim towarzyszom
zatkać sobie uszy woskiem, aby uchronić
ich przed zwodniczym śpiewem syren.

Scylla i Charybda, pomiędzy którymi
musiał przepłynąć Odys, określane były
mianem Błędnych Skał.

Dzięki doskonałym umiejętnościom
żeglarskim Odysowi i jego towarzyszom
udało się wyjść bez szwanku
ze spotkania ze Scyllą i Charybdą.

Na wyspie boga Słońca pasty się
poświęcone mu stada białych owiec.

Towarzysze Odysa zjedli kilka sztuk
wołów poświęconych bogu Heliosowi,
ponieważ zabrakło im pożywienia.

Bogini Kalypso, na której wyspę dotarł
Odys, szybko odesłała go w dalszą
podróż do domu.

Kalypso, chcąc zatrzymać przy sobie
Odysa, obiecała mu nieśmiertelność.

Po dotarciu Odysa na wyspę Feaków
jako pierwsza zobaczyła go tamtejsza
królewna Nauzykaa.

Posejdon, mszcząc się za udzielenie
pomocy Odysowi przez Feaków,
rozpętał burzę, w wyniku czego feacki
okręt uległ rozbiciu.

Po przybyciu na swój dwór zmieniony
trudami wojny i tułania się po świecie
Odys został rozpoznany jedynie przez
swojego psa Argosa.

Czekająca na powrót męża Penelopa
nie zdołała oprzeć się przybyłym
zewsząd zalotnikom.